Българската Кесия.

О ти Кесийке Българска —
Ти многотипосивая
И долготърпелива,
Та Кайси не сей отзвал
И Кой ли не се питал
Бил сяръкавици отъ себе
Да тури ръка на тебе
Кой ли сърце поломно
Не е тупкало, игрило
Кой ли око нескромно
Не е прехтяло, гледало
Надъ тебе да пожадъкне.
Въ твоиятъ тръчи далбини
Кой ли ръка продърдна
Не си е приидъ тръсила
И случай не пропуснала
Да да се мъчне и спуне
Въ твоето ново прилъгано
Въ твоиятъ тъмни дебрини
Си тъмна надежда не удна
До хладно дъно да стигне
Всичко това си тръгна
И тръпнъ още безмълвно
Многостраданна Кесийке
Ти отъ день на день, годъ часа
По широко се отваряшъ
Отваряшъ не се затваряшъ
И отъ день на день повече
Все пусто празна оставаш
Безцеремонно въ тези
Отъ тебе с грабнъ и видъ
Всякой ти туречъ свидъ
Всичкия ти прокъсъ
Хрлъна си ги въ тъмни сълзи
Стъпо си въ тебе черкали
Съ нечисти ръцъ хвръцнъ
И въ пъстави гадини
Дъно си ги тръгнъ привели
Отъ тебе си тъмни и доли
И до днесъ още привлачъ
Всички набрани плъхове
Лъжъ и мичъ и тъдъ
И тъмнодъни клеветници
Ти дъще не изгрозилъ.

туречке
Кесийке
Българска
Кесийке
Мало момиче момиче
Мила Българска Кесийке
Старо момиче
Многотипосивяла
Долготърпелива.
Българска
Кесийке
Българска
Кесийке
туречка